Patrick Călinescu
Tigrărie eforiană

Pe strada mea se întâmplă atât de multe lucruri, încât mă întreb dacă nu cumva ceva ciudat s-a întâmplat în ultimul timp.

Strada mea are un farmec deosebit; şi cele mai neînsemnate întâmplări par a putea schimba întreaga istorie a omenirii.

Cu o aşa stradă cine nu s-ar mândri?

Ei bine, eu nu mă mândresc; dimpotrivă, m-a luat frica de m-a înnebunit, spaima de m-a făcut neom, iar groaza de numai deştept stau şi în toiul nopţii.

Nici nu îmi mai arde să pun geană peste geană, când atâtea lucruri de minune numai pe strada mea se întâmplă.

Acum o noapte, de pildă, după ce-mi băusem lăpticul cald şi mi se făcuse somn şi burtica îmi era deja bine, deci şi ea pofticioasă de-a dormi înghesuită între spinare şi cearşaf, numai că n-aud strigătul care m-a făcut să râgâi speriat atât de aproape, că-mi vine nu ştiu ce să fac să mă opresc din tremurat.

Ies din mine cu tot cu sentimentele de bine pe care şi cana de lăptic mi le induse, şi îmi arunc nu jumătate de privire, ci jumătate de ochi, pe geam. Dormitorul meu, aşa ca o informaţie suplimentară, are o fereastră mare, ca o uşă, albastră, din lemn african, dar din care, habar nu am, ce dă musai în stradă, dar cu o vedere superbă, panoramică; întotdeauna pot să văd totul, chiar şi cum fac mâţele dragoste după tomberonul ruginit de ploaie, lapoviţă şi ninsoare, al vecinului din faţă.

Dar, doamne, carele pe toate le vezi, şi de nimic nu te sfieşti, îngrozeşti sau pierzi cu firea, ce mi-a putut vedea mie ochiul pe care-l rostogolisem dincolo de geamul ferestrei, şi la propriu şi la figurat, doamne, să nu mă pui să spun sau să repet cumva, dacă am fost nesăbuit deja să-mi dau drumul la gură!

Că ce-am putut eu vedea întrece orice închipuire; fie ea de artist în toate artele calificat, fie ea de copil în toate basmele populare, culte sau postmoderniste, clasice, moderne, pudice, impudice sau porno

cunoscător, fie ea de femeie înşelată şi dornică de răzbunare, fie ea, în fine, de şarpe din grădina edenului, zoologică, a vecinului sau a mea.

Numai după câteva minute m-am putut uita cu ambii ochi şi cu privirea neciuntită de frică au auto-cenzură, ca să pot vedea în deplinătatea fiinţării ce mi-a defilat înainte, în plină noapte, pe strada mea, dar între mine şi totul coborând și draperia grea de mătase – cadou de nuntă, botez, cununie, înmormântare, pomană sau însurătoare.

respiro 2000 – 2002
All rights reserved.